

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPEISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

OPPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
İRÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 102/06

14. prosince 2006

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-170/05

Denkavit Internationaal BV, Denkavit France SARL v. Ministre de l'Economie, des Finances et de l'Industrie

VNITROSTÁTNÍ PRÁVNÍ ÚPRAVA, KTERÁ PODROBUJE SRÁŽKOVÉ DANI DIVIDENDY, JEŽ OBDRŽELA MATEŘSKÁ SPOLEČNOST-NEREZIDENT, A KTERÁ OSVOBOZUJE TÉMĚŘ ÚPLNĚ DIVIDENDY, JEŽ OBDRŽELA MATEŘSKÁ SPOLEČNOST-REZIDENT, OMEZUJE SVOBODU USAZOVÁNÍ

Svoboda usazování brání takové srážkové dani i v případě, že daňová smlouva opravňuje mateřskou společnost-nerezidenta srážkovou daň započíst na daň dlužnou ve státě, jehož je rezidentem, pokud tato mateřská společnost nemá možnost takové započtení provést.

Podle francouzského práva platného v rozhodné době z hlediska skutkového stavu v dotčené věci se na dividendy vyplacené společností, jež je rezidentem ve Francii, mateřské společnosti, která není rezidentem ve Francii, uplatňovala srážková daň se sazbou 25 %. Pro dividendy vyplacené společností, jež je rezidentem ve Francii, mateřské společnosti, která je rovněž rezidentem ve Francii, nebyla stanovena žádná srážková daň. Mimoto mohla mateřská společnost, která má své sídlo nebo stálou provozovnu ve Francii, za určitých podmínek využít téměř úplného osvobození dividend vyplacených její dceřinou společností. S výjimkou 5% části byly tyto dividendy odečteny ze zdanitelného čistého zisku mateřské společnosti a tedy od daně osvobozeny.

Mimoto, francouzsko-nizozemská smlouva¹ o zamezení dvojího zdanění stanoví, že mateřská společnost, jež je rezidentem v Nizozemsku, může provést zápočet daně zaplacené ve Francii na částku daně, kterou má uhradit v Nizozemsku. Toto započtení nesmí převýšit částku nizozemské daně vybírané z těchto dividend. Jelikož nizozemské společnosti jsou

¹ Smlouva mezi vládou Francouzské republiky a vládou Nizozemského království o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovým únikům v oblasti daní z příjmu a majetku, podepsaná v Paříži dne 16. března 1973.

v Nizozemsku osvobozeny od zdanění dividend ze zdroje v zahraničí, na základě francouzské srážkové daně se žádná sleva neposkytne.

Denkavit Internationaal BV je mateřskou společností, jež je rezidentem v Nizozemsku, která měla v rozhodné době dvě francouzské dceřiné společnosti Agro-Finances SARL a Denkavit France (později se sloučily do Denkavit France) a vykonávala nad nimi kontrolu prostřednictvím svého podílu na téměř celém jejich základním kapitálu. Během let 1987 až 1989 vyplatily tyto dvě společnosti své mateřské společnosti Denkavit Internationaal dividendy ve výši 14,5 milionů francouzských franků (FRF). Na základě francouzsko-nizozemské smlouvy a francouzské právní úpravy bylo prostřednictvím srážkové daně odvedeno 5 % částky těchto dividend, což je 725 000 FRF.

Denkavit Internationaal a Denkavit France se domáhají vrácení této částky před Conseil d'Etat, který se na Soudní dvůr obrací s otázkou týkající se slučitelnosti francouzského mechanismu srážkové daně s právem Společenství.

Soudní dvůr především připomíná, že přímé daně spadají do pravomoci členských států, ale že tyto členské státy musejí při výkonu této pravomoci dodržovat právo Společenství.

Dále upřesňuje, že svoboda usazování přiznává státním příslušníkům Společenství právo pro společnost založenou podle právních předpisů některého členského státu vykonávat své činnosti zejména prostřednictvím dceřiné společnosti. **Svoboda usazování tak směřuje k zajištění nároku dceřiné společnosti na tuzemské zacházení v hostitelském členském státu zakazující veškerou diskriminaci, i nepatrnou, založenou na místě sídla společnosti.**

Taková diskriminace spočívá v zavedení rozdílného zacházení, přestože neexistuje žádný objektivní rozdíl v situaci, která by mohla být základem pro toto rozdílné zacházení.

Soudní dvůr konstatuje, že nezávisle na francouzsko-nizozemské smlouvě z vnitrostátní právní úpravy vyplývá rozdílné daňové zacházení s dividendami vyplacenými dceřinou společností-rezidentem své mateřské společnosti podle toho, zda je mateřská společnost rezidentem, či nerezidentem.

Zatímco mateřské společnosti-rezidenti mají možnost využít téměř úplného osvobození dividend, které obdržely, jsou mateřské společnosti-nerezidenti naopak zdaňovány prostřednictvím srážkové daně, která dosahuje 25 % částky vyplacených dividend.

Mimoto jsou dividendy vyplacené mateřským společností-nerezidentům na rozdíl od dividend vyplacených mateřským společností-rezidentům na základě francouzských právních předpisů předmětem řetězového zdanění. Tyto dividendy jsou tak zdaněny poprvé na základě korporační daně, kterou musí uhradit dceřiná společnost-rezident před jejich výplatou a podruhé na základě srážkové daně, již podléhá mateřská společnost-nerezident, která je příjemcem těchto dividend.

Takové rozdílné daňové zacházení s dividendami vyplacenými mateřským společností na základě místa jejich sídla tak představuje diskriminační omezení svobody usazování.

Co se týče francouzsko-nizozemské smlouvy, Soudní dvůr připomíná, že při neexistenci harmonizačních opatření Společenství zůstávají členské státy příslušné v oblasti zdanění příjmů a mohou popřípadě prostřednictvím smlouvy zamezit dvojímu zdanění a upravit hraniční určovatele za účelem rozdělení daňových pravomocí mezi členské státy.

Potvrzuje opět zásadu, podle níž **omezení svobody usazování i malého rozsahu nebo menšího významu je zakázáno**, Soudní dvůr konstatuje, že ze společného použití francouzsko-nizozemské smlouvy a nizozemských právních předpisů vyplývá, že mateřské společnosti-rezidenti využívají daňového režimu, jenž jim umožňuje vyhnout se řetězovému zdanění a mateřské společnosti-nerezidenti takovému zdanění dividend vyplacených svými dceřinými společnostmi usazenými ve Francii naopak podléhají.

Soudní dvůr tedy rozhoduje, že právo Společenství brání vnitrostátním právním předpisům, které stanovují pouze pro mateřské společnosti-nerezidenty zdanění dividend vyplacených dceřinými společnostmi-rezidenty prostřednictvím srážkové daně, i když daňová smlouva mezi Francií a Nizozemskem tuto srážkovou daň připouští a upravuje možnost započíst na daň dlužnou v Nizozemsku daň odvedenou na základě francouzských právních předpisů, pokud mateřská společnost nemá možnost v Nizozemsku provést započtení stanovené uvedenou smlouvou.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, NL, PL, SK, SL

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-170/05>

Obecně ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého
Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028